

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Шумен, 01.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, VIII-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Валентина Люб. Тонева

при участието на секретаря Й.Р.К.

като разгледа докладваното от Валентина Люб. Тонева Административно наказателно дело № 20233630202393 по описа за 2023 година

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №59/21.09.2023г. на Директора на РИОСВ Шумен, с което е наложена имуществена санкция на “Сарк България» АД, ЕИК 204116940, гр. Шумен, втора индустриална зона №1 с представител Я.С., С.А. и Х.Ч.- управители, в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл.135, ал.1, т.3, пр. 2 от ЗУО, вр. чл. 44 ал.2 от ЗУО.

Жалбоподателят иска да се отмени НП като незаконосъобразно, навежда твърдения, че е нищожно като издадено от некомпетентен орган, в условията на алтернативност навежда доводи за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание се явява процесуален представител на административно - наказващия орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, като оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна. Прави възражение за неподсъдност и компетентност.

По отношение възражението на представителя на жалбоподателя касателно подсъдността и компетентността, съдът намира следното :

Съгласно чл.48, ал.3 от ЗАНН, когато нарушението е свързано с обработка на информация в компютърната мрежа или е извършено в киберпространството, компетентен да разгледа преписката е наказващият орган, в чийто район е постоянният адрес на нарушителя или адреса на управление на ЕТ или ЮЛ, при осъществяване дейността на което е допуснато неизпълнение да задължение към държавата или общината. Безспорно седалището на санкционираното лице е в гр.Шумен. Съгласно практиката на ВКС /Определение №136/31.03.2023г. по ЧНД №202/2023г. на ВКС, III н.о., Определение №89/03.10.2017г. по ЧНД №879/2017г. на ВКС, III н.о., Определение № 33 от 10.03.2014 г. по ЧНД №318/2014г. на ВКС, III н.о.,

Определение №36/04.10.1999г. по НД №437/99 на ВКС, I н.о./ преценката за местната компетентност за разглеждане на делото следва да бъде правена единствено въз основа на отразеното в обстоятелствената част на НП място на извършване на нарушението. Противното би означавало да се ревизира преценката на административно - наказващия орган относно претендираното от него място на извършване на административното нарушение. Както в акта за установяване на административно нарушение, така и в издаденото въз основа на него НП, като място на извършване на нарушението е посочено в гр. Шумен на 16.05.2023г и по правилата на чл.59 от ЗАНН местно компетентният съд е настоящият съд. Съгласно чл. 59, ал. 1 от ЗАНН наказателното постановление подлежи на обжалване пред районния съд, в района на който е извършено или довършено нарушението. Нормите, които определят разрешаването на въпроса, свързан с определяне на компетентния по правилата на местната подсъдност съд, са чл.84 от ЗАНН и субсидиарно приложимият чл.42, ал.1 от НПК. В хипотеза, при която административно - наказващият орган не е обективизирал становище относно местоизвършване на нарушението, посочената нормативна основа предпоставя задължението на съда да извърши преценка дали делото му е подсъдно, изхождайки именно от отразените в наказателното постановление фактическо описание на нарушението и обстоятелствата по извършването му. В конкретния случай, видно от обжалваното наказателно постановление, в същото наказващият орган ясно е отразил, че то е извършено в гр. Шумен.

Освен горното, осъществяването на контрола по отношение на отчетността и предоставянето на информация за дейностите по отпадъците е на регионалните инспекции по околна среда и води ,обстоятелство посочено и в представеното по делото от страна на проц.представител на жалбоподателя писмо от и.д. изпълнителен директор на ИАОС./стр.116/

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. чл.320 от НПК, поради което се явява **процесуално допустима**. Разгледана по същество, жалбата е **основателна**.

ШРС, след като взе предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

На 16.05.2023 г. и въз основа на заповед № 145/15.05.2023г.издадена от директор на РИОСВ Шумен , била извършена планова проверка на място и по документи на “Сарк България» АД, ЕИК 204116940, гр. Шумен, втора индустриална зона №1 с представител Я.С., С.А. и Х.Ч.- управители, предприятие осъществяващо производство на медни кабели, посредством студено изтегляне на медни проводници - едножилни, многожични, навиване и усукване на сноп от медни жици.

Проверката на РИОСВ била свързана с изпълнение на задълженията на дружеството съгласно ЗУО и подзаконовата нормативна уредба.

От дейността на дружеството се образуват отпадъци с кодове 12 01 01 - стърготини, стружки и изрезки от черни метали; 12 01 03 - стърготини, стружки и изрезки от цветни метали; 12 01 09*- машинни емулсии и разтвори, несъдържащи халогенни елементи; 13 02 05* - нехлорирани моторни и смазочни масла и масла за зъбни предавки на минерална основа; 13 05 03*- утайки от маслоуловителни шахти; 13 05 06* - масло от маслено-водни сепаратори; 15 01 01 - хартиени и картонени опаковки; 15 01 02 - пластмасови

опаковки; 15 01 03 - опаковки от дървесни материали; 15 01 10* - опаковки, съдържащи остатъци от опасни вещества или замърсени с опасни вещества; 15 02 02* - абсорбенти, филтърни материали (включително маслени филтри, неупоменати другаде), кърпи за изтриване, предпазни облекла, замърсени с опасни вещества; 15 02 03 - абсорбенти, филтърни материали, кърпи за изтриване и предпазни облекла, различни от упоменатите в 15 02 02; 16 01 07* - маслени филтри; 16 02 14 - излязло от употреба оборудване, различно от упоменатото в кодове от 16 02 09 до 16 02 13; 19 08 01 - отпадъци от решетки и сита; 19 08 05 - утайки от пречистване на отпадъчни води от населени места, 20 01 21* - луминесцентни тръби и други отпадъци, съдържащи живак и 20 03 04 — утайки от септични ями, които са класифицирани по реда на чл. 7, ал. 1 от Наредба № 2 от 23.07.2014 г. и има утвърдени от РИОСВ - гр. Шумен работни листи за класификация на отпадъците.

При извършения оглед на площадката било установено, че за съхранение на отпадъците са отредени обособени и обозначени площадки с трайна настилка, отговарящи на изискванията на наредбите по чл. 13 и чл. 43 от ЗУО. Проверяващите констатирали, че се води отчетност, съгласно чл. 11 от Наредба № 1/04.06.2014 г. в Националната информационна система „Отпадъци“ (НИСО).

Била направена справка в Национална информационна система „Отпадъци“ на 15.05.2023г. / преди извършване на проверката / в сградата на РИОСВ- Шумен в часови диапазон от 11,19 ч до 11,26 ч с цел проверка на водената отчетност от дружеството в НИСО за периода 01.01.2023г. до 15.05.2023 г.

Било установено, че в отчетните книги за образувани производствени и/или опасни отпадъци на дружеството **няма вписани данни** за отпадъци с кодове: 16 02 14, 19 08 01, 19 08 05, 13 05 03*, 13 05 06*, 15 01 01, 15 01 02, 15 01 03, 15 01 10*, 15 02 02*, 15 02 03, 16 01 07*, 13 02 05*, 12 01 01, 12 01 03 и 12 01 09*, 01.01.2023г., за което обстоятелство на 15.05.2023 г. от системата НИСО са генерирани разпечатки на отчетните книги във формат PDF.

При извършената проверка на място и по документи на 16.05.2023 г. били представени документи за предадени отпадъци.

При проверка направена в Национална информационна система „Отпадъци“ / НИСО/ на 16.05.2023 г. било установено, че са нанесени данни в отчетни книги за образувани производствени и/или опасни отпадъци за периода 01.01.2023 г. до 16.05.2023 г. като за всички отпадъци в отчетните книги за месец Януари е написан текст в раздел „други бележки“ на отчетните книги за образувани производствени и/или опасни отпадъци „през м. януари не са образувани отпадъци“.

По данни от НИСО през 2022 г. са образувани и предадени отпадъци с кодове : 12 01 03- 486,83 т предадено на „С. електролитик бакър санайи ве тиджарет“ АД, Турция, за което са представени документи Анекс VII и ЧМР, 12 01 09* - 45. 98 т , 15 01 01 _ 12,41 т, 15 01 02 4,54 т и 15 01 03 - 51,24 т. Всичките отпадъци са предадени на „Метарекс“ ООД, за което са представени договор, кантарни бележки, приемо- предавателни протоколи. За предадените опасни отпадъци са представени и идентификационни документи, за другите отпадъци е предоставена информация, че не са образувани отпадъци.

По данни от НИСО за периода 2023 г. до момента на проверката и направени разпечатки на отчетните книги за образувани производствени

и/или опасни отпадъци на дружеството на проверката на 16.05.2023 г. заверени „вярно с оригинала“ било установено, че са образувани отпадъци с кодове :

15 01 01 количество 6.805 т, 15 01 02 количество 1 т и 12 01 09* количество 10.24т.

Целите количества са предадени на „Метарекс“ ООД. Представени на проверяващите са договор и приемо-предавателни протоколи. За предадените опасни отпадъци са представени и идентификационни документи екз. 1 и 6 - 2 бр. за предаден отпадък с код 12 01 09* през 2023 г. до момента на проверката в общо количество 10,24 т. като предаването е извършено на дата 30.01.2023г. в количество 5,2 т. и на дата 21.03.2023 г. в количество 5,04 т. на „Метарекс“ ООД. Било установено, че в НИСО са отбелязани две предавания на отпадъкът на дата 01.03.2023 т. и дата 21.03.2023 г.

По представена справка от дружеството през 2023 г. до момента на проверката отпадък с код 12 01 03 е предаден в количество 208.227 т. на „С. електролитик бакър санайи вс тиджарет“ АД, Турция.

На проверяващите са представени договор, Анекс №1 от 15.08.2023г. както и 14 бр. Анекс VII за периода от 01.01.2023 г. го 30.04.2023 г. По данни от представените Анекси е установено, че е извършвано предаване на отпадък с код 12 01 03 на дати 01.02.2023г. количество 23,394 т, на дата 03.02. 2023 г. количество 12, 7195 т., на дата 03.02.2023 г. количество 10,729 т., на дата 17.02.2023 г. количество 21,73 т., на дата 17.02.2023 г. количество 1413,5 т.

За тези предавания в НИСО липсвала **информация** по дати за извършените предавания. При проверката било установено, че по данни от Анекс VII през 2023 г. до момента на проверката са извършвани 14 бр. предавания на отпадък с код 12 01 03, като в НИСО по представена справка са нанесени 7 бр. предавания на отпадъкът в общо количество 208,227 т.

За установеното в хода на проверката е съставен **констативен протокол № ХН-21 от 16.05.2023г.** В същия били дадени следните предписания:

Да се представи информация в РИОСВ- Шумен за констатираното разминаване на записите в НИСО - 7 бр. за предадения отпадък с код 12 01 03 и представените копия на 14 бр. Анекс VII. Да се представи информация защо за месец Февруари не са нанесени по дати предаванията на отпадък с код 12 01 03. Предписанието е със срок на изпълнение 23.05.2023 г.

Да се представи информация в РИОСВ-Шумен за констатираното несъответствие на датата за предаване на отпадък с код 12 01 09 нанесено количество от 5,2 т в НИСО на датата 01.03.2023 г., като при представените документи датата на предаване на отпадъкът с 30.01.2023 г. Предписанието е със срок на изпълнение 23.05.2023 г.*

С писмо вх. № ОА-1612 от 23.05.2023 г. от дружеството била представена обяснителна записка от служител отговорен за водене на отчетността за образуване на отпадъци и изготвяне на годишни отчети в НИСО, ведно с представен договор за консултантски услуги.

На 26.06.2023г. в присъствие на представител на дружеството бил съставен АУАН №ЗВ-09/26.06.2023г., в който контролните органи приели, че е осъществено административно нарушение от дружеството жалбоподател, а именно, че на 16.05.2023 г. гр. Шумен, Втора индустриална зона №1 извършило административно нарушение, изразяващо се във водене на невярна отчетност съгласно изискванията на чл.44, ал.2 от Закона за управление на отпадъците установено с констативен протокол ХН-21 от

16.05.2023 г. за отпадъци с кодове 12 01 03 и 12 01 09*, което е нарушение на чл. 135, ал. 1, т. 3, предложение второ от Закона за управление на отпадъците (обн. ДВ бр. 53/2012 г., изм. и доп. бр. 17/2022 г.), във връзка с чл. 44, ал. 2 от ЗУО.

За съставянето на АУАН нарушителят бил поканен с писмо изх. ОА-1669 от 30.05.2023г., получено на 30.05.2023г., видно от известие за доставяне.

АУАН бил предявен и връчен на упълномощено лице на 26.06.2023г./ стр. 34/, с вписани обяснения, *че отчетността се води от външна фирма и че генерираните количества отпадъци за отчетния период са вписани в системата.*

Жалбоподателят не се е възползвал от законното си право и не е депозирал писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка, е издадено наказателно постановление №59/21.09.2023г. на Директора на РИОСВ Шумен, с което е наложена имуществена санкция на "Сарк България" АД, ЕИК 204116940, гр. Шумен, втора индустриална зона №1 с представител Я.С., С.А. и Х.Ч.-управители, в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл.135, ал.1, т.3, пр. 2 от ЗУО, вр. чл. 44 ал.2 от ЗУО.

Така установената фактическа обстановка се изяснява от всички събрани по делото писмени доказателства и от разпита в съдебно заседание на актосъставителя, свидетелите по акта, както и от присъединените на основание разпоредбата на чл.283 от НПК, писмени доказателства.

Съдът приема, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентните органи по смисъла на ЗАНН и от ЗУО и в рамките на техните правомощия и компетенции.

Съгласно нормата на чл. 6 от ЗАНН, административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. По делото е ангажирана отговорността на юридическо лице, поради което и съдът съобрази обстоятелството, че предвидената в чл. 83 от ЗАНН имуществена отговорност на юридическо лице за неизпълнение на задължение към държавата или общините е обективна и безвиновна и за налагане на имуществената санкция е нужно да се установи задължението на юридическото лице, което не е изпълнено, като не се търси виновно поведение на конкретно физическо лице.

По делото са разпитани актосъставителят и свидетелят, присъствал при установяване на нарушението, както и свидетелят присъствал при съставяне на АУАН.

Съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на тези свидетели, доколкото същите лично са участвали в извършената проверка на жалбоподателя, като лично са възприели обстоятелствата и показанията им почиват на техни непосредствени впечатления за фактите, за които свидетелстват. В същото време показанията им са еднопосочни, последователни и кореспондират, както помежду си, така също и с останалия събран по делото доказателствен материал.

Актосъставителя в с.з. проведено на 12.12.23г. заяви :*Един ден преди проверката се подготвих за комплексната проверка в сградата на РИОСВ - Шумен. При направена справка от НИСО се установи, че един ден*

преди проверката дружеството не е водило отчетност и няма данни в системата за образуваните и предадените отпадъци. За констатирането се свалиха копия от отчетните книги в PDF формат. Излезе празен лист и пише: „Няма данни“. Това се вижда в системата и излиза на монитора. В хода на проверката се направи нова справка в системата НИСО, при която се установи, че има нанесени данни, за което при проверката се изискаха заверени „Вярно с оригинала“ копия на отчетните книги на дружеството, които бяха предоставени. В хода на проверката, при изискване на документите за предаване на отпадъците, бяха представени Анекс 7 за износ на отпадъци с код 120103 - изрезки от цветни метали, за което бяха представени 14бр. анекси за предадени отпадъци. В НИСО са нанесени 7 бр. предавания, като за месеците февруари, където са предадени отпадъците, в системата са нанесени с дата първи март. Нашата проверка беше от 01.01.2023г. до 16.05.2023г. отчетността се води до 15-то число на следващия месец. Те са длъжни до 15-то число на следващия месец, когато има отпадък, да бъде нанесен хронологично по дата. За февруари не бяха нанесени. При проверката се установи, че за опасен отпадък 120109 се представиха два броя идентификационни документи по приложение № 1 и приложение № 6, за предаден отпадък на дружество на две дати - на 30.01.2023г. и на 21.03.2023г. В НИСО по данни от заверените копия „Вярно с оригинала“ на отчетните книги, са нанесени предаванията на 01-ви март и на 21 - ви март. И те не са нанесени в срока. За установеното водене на невярна отчетност, на дружеството беше изпратена покана за съставяне на акт. Контролът относно воденето на отчетност, е на РИОСВ - Шумен, на инспекцията по седалището на съответната фирма. За предадения отпадък през месец януари. Като количество този отпадък, въпреки че е въведен с друга дата, отговаряше на това, което е по идентификационен документ, но не е хронологически уточнено кога, затова актът е за невярна отчетност..... Не е въведен в деня на предаване, не съответства датата кога е предаден отпадъкът.

Проблемът при проверката беше, че за месеците януари, февруари, за няколко месеца имаше разминаване в документите за предаване. По представените анекс 7 има 14бр. предавания. В системата НИСО са нанесени 7 предавания. Имаме 14 документа за предавания, имаме седем нанесени. Значи 7 анекса липсват като дати. Всички количества са включени на 14-ти в тези седем, но е некоректно, защото не са разбити за четиринадесетте пъти.,,

Нормата на чл. 135 ал.1 т 3 от ЗУО предвижда, че се наказва с имуществена санкция в размер от 2000 до 6000 лв. едноличен търговец или юридическо лице, с изключение на лицата по чл. 14, ал. 2, което предостави невярна информация и/или води невярна отчетност съгласно този закон или наредбите по чл. 13, ал. 1 или чл. 48, ал. 1, или по чл. 59, ал. 1.

Съобразно нормата на чл.44 ал.2 от ЗУО отчетните книги съдържат хронологична информация за количеството, естеството и произхода на отпадъците и когато се изисква, предназначението, периодичността на събиране, начина на транспортиране и предвидените методи за третиране на отпадъците...

Анализът на събраните по делото гласни и писмени доказателства налага до извод за безспорна установеност по делото, че дружеството – жалбоподател, към датата на проверката на 16.05.2023 г. гр. Шумен, Втора

индустриална зона №1, е извършило административно нарушение, изразяващо се във водене на невярна отчетност съгласно изискванията на чл.44, ал.2 от Закона за управление на отпадъците установено с констативен протокол ХН-21 от 16.05.2023 г. за отпадъци с кодове 12 01 03 и 12 01 09*, което е нарушение на чл. 135. ал. 1, т.3, предложение второ от Закона за управление на отпадъците (обн. ДВ бр. 53/2012 г., изм. и доп. бр. 17/2022 г.), във връзка с чл. 44, ал. 2 от ЗУО.

Неоснователни според съда са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за незаконосъобразност на НП, за допуснати съществени процесуални нарушения, които са осуетили защитата на дружество, доколкото в АУАН актосъставителят не е посочил компетентния АНО, който е отговорен за сключване на споразумение по реда на ЗАНН, както и в НП не са посочили банковата сметка на компетентния АНО, за плащане на наложената санкция в намален размер. В АУАН приложен по делото е наличен текст, указващ правото на нарушителя да поиска сключване на споразумение в определения срок. Същевременно, в своите показания, актосъставителят посочи: *„При връчване, на представителя на дружеството беше обяснено, че може да бъде сключено споразумение по тяхно желание и беше представена и дадена бланка за сключване на споразумение. Впоследствие нито в срока бяха входирани възражения по акта, нито беше подадено за сключване на споразумение. „*

Съобразявайки всичко гореизложено, съдът намира, че в хода на административно - наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Описанието на нарушението е в достатъчна степен пълно и ясно, поради което съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на нарушителя.

Независимо от гореизложеното, съдът не споделя становището на представителя на АНО за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН.

Според настоящата инстанция е налице "маловажен случай" на административното нарушение по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, макар да е налице формално осъществяване на вмененото нарушение. Преценката за "маловажност" следва да се прави на база фактическите данни за всеки конкретен случай – вид на нарушението, начин на извършването му, вида и стойността на предмета му, вредоносните последици, степента на обществена опасност и т. н., при съобразяване с характера и целите на административно – наказателната отговорност. Предвид горните критерии, фактите, установени по делото сочат, че са налице безспорно предпоставките на чл. 93, т. 9 от НК, във връзка с чл. 11 от ЗАНН, за определяне на извършеното административно нарушение като маловажно.

В процесния случай, доколкото липсват данни за извършени други административни нарушения от същия вид, няма нанесени щети. Поради това съдът намира, че установеното нарушение се явява такова със значително по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този тип и би следвало наказващият орган, като прецени тези обстоятелства, което не е било сторено, да не санкционира субекта на нарушението, а да процедира по предвидения за това ред в чл. 28, б. "а" от ЗАНН. В чл. 28 от ЗАНН е предвидено, че в "маловажни случаи" на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушението ще му бъде наложено

административно наказание.

В Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. ОС на НК на ВКС се приема, че преценката на административно-наказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 от ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Ако съдът констатира, че предпоставките на чл. 28 от ЗАНН са налице, а административно-наказващият орган не го е приложил, това е основание за отмяна на наказателното постановление. Легалната дефиниция на понятието "маловажен случай" се съдържа в чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс, чиито разпоредби, съгласно чл. 11 от ЗАНН, се прилагат субсидиарно по въпросите за отговорността. Според чл. 93, т. 9 от НК, "маловажен случай" е този, при който извършеното деяние с оглед липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по – ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид.

Настоящата съдебна инстанция счита, че с оглед на конкретната тежест на нарушението, фактът че същото е първо по рода си и липсата на настъпили каквито и да било вредни последици за околната среда се касае до извършено административно нарушение с незначителни обществено опасни последици и същото съставлява маловажен случай по смисъла на чл. 28, б. "а" от ЗАНН.

Без да се отрича значимостта на въпросите относно опазването на околната среда и мерките, които следва да бъдат предприети в тази насока, не може изначално да се приеме, че всяко едно противоправно поведение, насочено против този обществен порядък и обявено от закона за административно нарушение, е изключено от обхвата на нормата на чл. 28 б. "а" от ЗАНН. Такъв подход не е предпочетен от законодателя, поради което и всеки един конкретен случай съобразно и задължителното тълкуване на закона, дадено с цитираното Тълкувателно решение, следва да бъде преценен, съобразно конкретно установената фактическа обстановка, както това не е сторено от състава на районния съд.

По тези съображения наказателното постановление е издадено от наказващия орган в нарушение на чл. 53, ал.1 от ЗАНН, която разпоредба задължава последният да извърши преценка за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Преценката за "маловажност" следва да се прави на база фактическите данни по конкретния казус – вида на нарушението, начина на извършването му, на вредните последици, степента на обществена опасност и т. н., но следва да се отчита и същността, както и целите на административно наказателната отговорност за постигане на преследваните от законодателя легитимни цели, инкорпориращи в генералната и специалната превенции при този вид юридическа отговорност.

От изложеното следва, че административното нарушение, за което е издадено наказателното постановление - предмет на съдебен контрол на осн. чл. 63, ал.4 от ЗАНН, следва да бъде отменено, а дружеството - жалбоподател да бъде предупредено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

По искането за присъждане на разноски :

Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие, в същия е отразено възнаграждение от 500 лв., което е отразено като платено. Същевременно настоящата инстанция съобрази, че според Решение

от 25.01.2024 г. по дело - 438/22 на Съда на Европейския съюз /СЕС/, съдът **не е обвързан** от минималните адвокатски възнаграждения при присъждането на разноски по делото,/ включително и съгласно разпоредбата на чл. 78 от ГПК/, поради това, че Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС.

По - конкретно в решението на втори състав на СЕС се посочва, че : “Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална правна уредба, съгласно която, от една страна, адвокатът и неговият клиент не могат да договорят възнаграждение в размер по-нисък от минималния, определен с наредба, приета от съсловна организация на адвокатите като Висшия адвокатски съвет, и от друга страна, съдът няма право да присъди разноски за възнаграждение в размер по-нисък от минималния, трябва да се счита за ограничение на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на тази разпоредба. При наличието на такова ограничение не е възможно позоваване на легитимните цели, които се твърди, че посочената национална правна уредба преследва, за да не се приложи към разглежданото поведение установената в член 101, параграф 1 ДФЕС забрана на ограничаващите конкуренцията споразумения и практики.

Член 101, параграф 2 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, нарушава забраната по член 101, параграф 1 ДФЕС, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба, включително когато предвидените в тази наредба минимални размери отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги“.

При тези обстоятелства съдът, след извършена преценка на конкретната правна и фактическа сложност на настоящия казус, както и като съобрази естеството на производството и размера на наложената санкция /2000лв./ с атакуваното наказателно постановление, прецени, че адекватен размер на адвокатско възнаграждение по казуса е 300 лева, която сума следва да бъде заплатена от РИОСВ - Шумен на дружеството - жалбоподател.

Водим от горното и на осн. 63, ал.4 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №59/21.09.2023г. на Директора на РИОСВ - Шумен, с което е наложена имуществена санкция на “Сарк България» АД, ЕИК 204116940, седалище и адрес на управление : гр. Шумен,

Втора Индустриална зона №1, представлявано заедно от Я.С., С.А. и Х.Ч. - управители, в размер на 2 000 лв., за нарушение на чл.135, ал.1, т.3, пр. 2 от ЗУО, вр. чл. 44 ал.2 от ЗУО.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „Сарк България» АД, ЕИК 204116940, гр. Шумен, втора индустриална зона №1., че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА РИОСВ - Шумен да заплати на „Сарк България,, АД, ЕИК 204116940, гр. Шумен, втора индустриална зона №1, сумата от **300лв.** за заплатено адвокатско възнаграждение .

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд - Шумен в 14-дневен срок от съобщението за страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____